SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:388

av Björn Söder (SD)

Erkännande av Jerusalem som Israels huvudstad

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att formellt erkänna Jerusalem som Israels huvudstad och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att flytta Sveriges ambassad i Israel till Jerusalem och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den 19–26 april 1920 beslöt de allierade segermakterna efter första världskriget i San Remo att inom det brittiska mandatet Palestina garantera inrättandet av ett nationellt hemland för det judiska folket. Texten är också tydlig i San Remo-konferensens beslut med att ”erkännande har därmed gjorts av det historiska sammanhang det judiska folket har med Palestina och grunderna för att återupprätta sitt nationella hem i landet”.

Beslutet, som var lagligt bindande, följde internationella rättssystem, som också kallas folkrätten och hade den brittiska så kallade Balfourdeklarationen från 1917 som utgångspunkt. Palestinamandatet innehöll vid den här tiden det man i dag kallar Israel och Jordanien. Enligt detta avtal tillhör det som kallas Västbanken Israel fullt ut.

I juli 1922 tillerkände Nationernas förbund (NF) Storbritannien Palestina som mandat. Man erkände det historiska bandet mellan det judiska folket och landet. Storbritannien fick till uppgift att underlätta inrättandet av ett judiskt nationalhem i Palestina. Palestinamandatet omfattade hela det område som idag är Israel, Västbanken, Gaza, Golanhöjderna och Jordanien.

I september 1922 bestämde NF:s råd och Storbritannien att det judiska nationalhemmet inte skulle omfatta området öster om Jordanfloden, vilket utgjorde tre fjärdedelar av mandatet. Området öster om Jordanfloden blev sedan det hashimitiska kungadömet Jordanien.

År 1937 rekommenderade britterna en delning av landet i två stater, en judisk och en arabisk. Det judiska ledarskapet accepterade idén av en delning och auktoriserade den judiska byrån att förhandla med den brittiska regeringen i ett försök till att omformulera vissa aspekter i förslaget. Araberna var kompromisslösa emot alla planer på någon form av delning.

De motstridiga kraven från de judiska och arabiska samfunden ledde till att den brittiska regeringen i april 1947 begärde att ”Palestinafrågan” skulle flyttas över till FN:s generalförsamling. Som ett resultat av detta inrättades en specialkommitté för att rita upp ett förslag om landets framtid. FN föreslog en delning av Palestinamandatet, där en arabisk och en judisk stat skulle skapas. FN:s delningsplan av det brittiska Palestina-mandatet från 1947 innebar att hela Jerusalem med omnejd skulle betraktas som en internationell zon. En kvalificerad majoritet av FN:s medlemmar röstade för förslaget och generalförsamlingen antog resolution 181(II). Judarna accepterade delningsförslaget men arabstaterna och de palestinska araberna gjorde det inte. Därmed föll hela planen.

När staten Israel utropades 1948 anföll de intilliggande arabstaterna Israel med syfte att utplåna staten. Östra Jerusalem ockuperades av dåvarande Transjordanien och judarna fördrevs, medan västra Jerusalem blev en del av Israel. I samma aggressionskrig ockuperade även Transjordanien Västbanken och Egypten intog Gaza.

När det israeliska parlamentet, Knesset, höll sitt första ordinarie sammanträde 1949 beslutade man att Jerusalem är den judiska statens huvudstad, vilket det har varit sedan 1950 då Israel flyttade sin regering till västra Jerusalem. I dag finns nu parlamentet, presidenten, högsta domstolen och departementen, men även sociala och kulturella institutioner och myndigheter, installerade i Jerusalem.

När arabstaterna 1967 gjorde ett nytt försök att utplåna Israel, tog Israel Västbanken från Jordanien, som då hade ockuperat det illegalt i 19 år. Man tog även Jerusalem som lidit under samma ockupation och sedan dess har Jerusalem varit en odelad huvudstad för Israel. Att staden står under israelisk kontroll har inneburit att människor från alla religioner kunnat komma dit. Så var inte fallet när östra delen stod under arabisk kontroll.

USA erkände i december 2017 Jerusalem som Israels huvudstad och det amerikanska utrikesdepartementet fick direktiv att börja flytta den amerikanska ambassaden från det finansiella centret Tel Aviv till huvudstaden Jerusalem. Denna åtgärd åtnjuter ett brett tvärpolitiskt stöd i kongressen, bland annat uttryckt i Jerusalem Recognition Act från 1995 som bekräftades av senaten så sent som bara ett halvår innan erkännandet. Ambassaden invigdes den 14 maj 2018 under president Donald Trump. Sedan dess har ytterligare sex länder flyttat eller öppnat ambassader i Jerusalem och Argentina är på väg att bli det åttonde landet.

Sverige bör göra det som redan är självklart och som judarna själva känt till i 3 000 år (då kung David köpte platsen som i dag är Tempelberget), nämligen att erkänna Jerusalem som Israels huvudstad och flytta den svenska ambassaden från det finansiella centret Tel Aviv till huvudstaden Jerusalem. Sveriges ambassad bör givetvis vara förlagd i samma stad som Israel styrs ifrån och Jerusalem är de facto Israels huvudstad.

Björn Söder (SD)